

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/187/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010488
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3514010488.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného Y. O., A.. XX.XX.XXXX Q. P., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOSaÚVV Ilava, trestne stíhaného zločin lúpeže podľa § 188 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 6. marca 2015 t a k t o

r o z h o d o l i :

Obžalovaný: Y. O. E. S. Ú. Č., A.. XX.XX.XXXX Q. S.Í.,
S. W. W. F. U.G.A., t. č. vo výkone v ÚVTOSaÚVV Ilava,

je v i n n ý , ž e

dňa 2.9.2014 v čase asi o 21.00 hod. v W. F. U. na ulici medzi potravinami I. U. Y. F. I. XX, obžalovaný pod vplyvom alkoholu prišiel k osobnému motorovému vozidlu zn. Q. F., B.: A.-XXXAZ, v ktorom sedel na mieste vodiča poškodený D. Q., na ktorého začal obžalovaný vykrikovať, aby mu dal „jeho 40,- €“, pričom poškodený D. Q. tvrdil, že mu nič nedlhuje, na čo obvinený reagoval slovami „nerob zo seba kokota, je to za baterky a ja si potrebujem vyplatiť sekeru v krčme“ a následne obžalovaný udrel pri uvedenom motorovom vozidle sa nachádzajúceho poškodeného P. Q. rukou zovretou v päšť na ústa, čím mu spôsobil poškodenie predného zuba, ktoré si vyžiadalo stomatologický zákrok, na čo poškodený D.Á. Q. povedal obžalovanému, aby nechal jeho brata P. Q. na pokoji, a po tom, ako vyšiel poškodený D. Q. z uvedeného motorového vozidla, ho na ulici obžalovaný neočakávane udrel pravou rukou zovretou v päšť do oblasti tváre na ľavý spánok, následkom čoho poškodený D. Q. spadol na zem, kde zostal otrásený nehybne sedieť na ceste a potom si šiel sadnúť späť do motorového vozidla na miesto vodiča, a keď C. Č.Š. povedal, že on vie, komu predmetné motorové vozidlo patrí a zavola majiteľovi vozidla, obžalovaný na to reagoval slovami smerom k poškodenému D. Q., že kým mu nedá peniaze, tak odtiaľ poškodený D. Q. neodíde, pričom obžalovaný priskočil k sediacemu poškodenému D. Q., ktorého chytil za tričko pri krku a násilím ho vytiahol von z motorového vozidla a počas toho na neho opakovane kričal, že chce iba tie peniaze, pričom poškodený P. Q. sa následne snažil upokojiť situáciu s príslubom, že požadované peniaze zoženú a dajú ich obžalovanému a po krátkej dobe, kedy na miesto prišiel na motorovom vozidle poškodený U. Q.Č. spolu s Q. P. Y. F. P. a po slovách obvineného „to týchto si si na mňa zavolať“, obžalovaný na ulici chytil poškodeného U. Q. a prevliekol mu mikinu cez hlavu a taktiež ho udrel do oblasti tváre, pričom následne sa obaja začali sácať, biť päšťami, s bitkou pokračovali aj na zemi a ako poškodený U. Q. obžalovaného pridržal kolenom na zemi, obžalovaný ho požiadal, aby ho pustil, poškodený U. Q. tak urobil, na čo okamžite dostal od obžalovaného silný úder päšťou do ľavej strany tváre, na lícnu kosť, následkom čoho spadol na zem na chrbát a na hlavu, v dôsledku čoho poškodený U. Q. utrpel zranenia - pohmoždenie záhlavia, pohmoždenie hrudno - driekovej oblasti chrbta, podvrtnutie 4. prsta ľavej ruky a podvrtnutie krčnej chrčtice, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie,

t e d a

- proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- dopustil sa slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.
Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obvinený z a r a d u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému Y. O.E.Q. trestné konanie pre zločin lúpeže podľa § 188 Trestného zákona pod sp. zn. 1T/187/2014 na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 773/14/3304 - 35 zo dňa 18.12.2014, doručená tunajšiemu súdu dňa 18.12.2014 na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal dňa 15.01.2015 trestný rozkaz, ktorým obžalovaného uznal za vinného a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote proti trestnému rozkazu odpor.

V nadväznosti na podaný odpor súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovania výsluchom obžalovaného Y. O., F.B.A. D. Q., P. Q.Y., U. Q., F. P., X. X. L., P. Q., B. M. Y. C. Č., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov Q. P., H. D., zápisníc o konfrontácií z prípravného konania medzi obvineným Y. O. a poškodeným D. Q., E.G.A. Y. O. Y. F.P. P. Q., E. Y.A.T. O. Y. U. Q. a ostatné listinné dôkazy vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec a osobu obžalovaného ako to vyplýva zo zápisníc z hlavného pojednávania.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaní nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku obžalovaný uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný tak ako je to opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepoprel fyzické napadnutie poškodených D.Á.Š. Q., P. Q. Y. U. Q. F. O. Q. W. F. U.. F. D. Q., P. Q. Y. U. Q. sa za fyzické útoky na hlavnom pojednávaní ospravedlnil. Poprel, že by sa svojim konaním dopustil lúpeže. Poprel, že požadoval od poškodeného D. Q. 40,- Eur spôsobom uvedeným v obžalobe. Obžalovaný je usvedčovaný z výtržníctva a lúpeže výpoveďou poškodených D. Q.Y.A., P. Q., U. Q., X. L., F. P., Q. P.E.Q. a lekárskymi správami o zraneniach poškodených D. Q. Y. U. Q. z NsP Myjava zo dňa 02.09.2014 a takisto zápisnicami o konfrontácií z prípravného konania medzi obvineným Y. O. a poškodeným D. Q., E. Y. O. Y. F. P. Q., E. Y. O. Y. U. Q.Í.Č., v ktorých poškodený zotrvali na svojich skorších výpovediach a tie po obsahovej stránke korešpondujú aj s ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní. Miesto a čas skutku vyplynul z výpovede samotného obžalovaného, poškodených a svedkov X.Í.A. L., F. P., Q. P., B. M. P. Q. Y. C. Č.. Výpoveďou obžalovaného a poškodených je preukázané, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu.

Poškodený D. Q. obsahom svojej výpovede na hlavnom pojednávaní, v ktorej popísal priebeh skutku v podstate tak ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, usvedčuje obžalovaného. Z jeho výpovede vyplynulo, že obžalovaný od neho požadoval 40,- Eur za autobatérie a že potrebuje uhradiť sekeru v bare. Poškodený D. Q. vypovedal, že obžalovanému nedlhuje žiadne peniaze za autobatérie, pričom následne popísal ako obžalovaný napadol poškodeného P. Q., ktorý stál pri aute, ktorý sa len pozeral a obžalovaný ho udrel päťou priamo na ústa. Následne obžalovaný v dôsledku svojej neuspokojenej požiadavky napadol poškodeného D. Q., ktorý pred útokom uviedol, že to je jeho brat, a obžalovaný udrel poškodeného D. Q. päťou ho udrel do ľavého spánku. V dôsledku tohto úderu poškodený spadol na zem a následne zostal otrasený, točila sa mu hlava. Svedkyňa X. L., ktorá v tom čase bola tehotná, mu pomohla sadnúť si do auta. Poškodený D. Q. nepotvrdil žiadny ďalší fyzický atak na jeho osobu obžalovaným. Ani ďalší svedkovia nepotvrdili žiadny ďalší útok obžalovaného na poškodeného D.Á.Š. Q.. Preto súd v rozsudku vypustil zo skutkovej vety obžaloby popis druhého útoku obžalovaného na poškodeného D. Q.. Obžalovaný mu pritom stále hovoril, že neodídu preč, pokiaľ nedostane peniaze. Následne poškodený zavolať na pomoc telefónom brata - poškodeného U. Q., lebo sa bál, čo bude ďalej a popísal následnú bitku medzi dorazivším poškodeným U. Q. a obžalovaným, ktorý napadol poškodeného

U. Q. so slovami, že koho si to na nich zavolať. Svedkyňa X. L. potvrdila výpoveď poškodeného D. Q.. Obžalovaného ďalej usvedčuje výpoveď poškodeného P. Q., ktorý vo svojej výpovedi podrobne popísal priebeh skutku a to v podstatných rysoch rovnako ako priebeh skutku popísal poškodený D. Q., pričom z výpovede poškodeného P.E.X. Q. vyplynulo, že obžalovaný ho udrel bezdôvodne a bez akéhokoľvek upozornenia, čo vôbec nečakal, v dôsledku úderu mal poškodený predný zub a musel vyhľadať ošetrovanie u zubára. Následne dostal úder do tváre poškodený D. Q.. Obžalovaný sa mu začal následne ospravedlňovať. Poškodený P. Q. uviedol, že nemá rád bitky, nevedel o aké peniaze sa jedná, pričom vypovedal, že pri sebe peniaze nemal a celú situáciu sa snažil upokojiť tým, že si vyžiadal kontakt na obžalovaného, aby mu mohol tie peniaze doniesť. K ďalšej fáze skutku vypovedal poškodený U. Q., z ktorého výpovede vyplynulo, že prišiel na motorovom vozidle spolu so svedkami Q. P. Y. F. P. a následne po príchode, hneď ako sa pýtal na to čo sa tam stalo, ho obžalovaný chytil a prevliekol mu mikinu cez hlavu, udrel ho do oblasti tváre, pričom následne sa obaja začali sácať, biť pästami, s bitkou pokračovali aj na zemi a ako poškodený U. Q. obžalovaného pridržiaval kolenom na zemi, obžalovaný ho požiadal, aby ho pustil, čo poškodený U. Q. aj urobil, na čo okamžite dostal od obžalovaného silný úder pästou do ľavej strany tváre, na lícnu kosť, následkom čoho spadol na zem na chrbát a hlavu. Bolo mu zle a po príchode sanitky ho vzali na ošetrovanie. Uvedený priebeh skutku potvrdila svojou výpoveďou svedkyňa Q. P. a svedok F. P.. V priebehu prípravného konania boli vykonané konfrontácie medzi obvineným Alexandrom Kotúčom a poškodeným D. Q., E. Y. O. Y. F. P. Q., E.P. Y. O. Y. U. Q.Í.Č.. Z prečítaných zápisníc o konfrontácii medzi uvedenými osobami vyplýva, že osoby na nich zúčastnené zotrvali na svojich výpovediach. Svedkovia B. M.Á. (barmanka krčmy, pred ktorou došlo ku skutku) a P. Q. (prevádzkovateľ krčmy) sa k priebehu jednotlivých útokov a ku konkrétnym skutočnostiam nevedeli vyjadriť, najmä k tomu kto začal, kto incident vyprovokoval. Výpoveď svedka C. Č. súd vyhodnotil ako nevierohodnú, nakoľko táto je v rozpore s výpoveďami ostatných svedkov a zadováženými dôkazmi. Z výpovede svedka H. D. vyplynulo, že osobné motorové vozidlo zn. Q. F., B. Č. A. XXXAZ v čase skutku oprávnené užíval poškodený D. Q., ktorému na čas trvania svojej dovolenky vozidlo požičal.

Na základe vykonaného dokazovania a uvedených úvah dospel súd k záveru, že vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa, a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory. Súčasne vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba. V priebehu trestného konania nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného zmierňovali alebo priamo vylučovali. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Súd po právnej stránke konanie obžalovaného posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a súčasne sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že sa slovne a fyzicky, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. V zmysle výkladového ustanovenia § 127 ods. 12 Trestného zákona sa viacerými osobami na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby. Ide teda o tri a viac osôb, avšak maximálny počet osôb obmedzený nie je. Z uvedeného teda vyplýva záver, podľa ktorého, aby išlo o spáchanie trestného činu na viacerých osobách závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona, musia byť daným trestným činom dotknuté najmenej tri osoby, k čomu aj v tomto konkrétnom prípade došlo. Súd sa zaoberal aj úvahou, či konanie obžalovaného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty iného trestného činu ako zločinu lúpeže a to či napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Súd dospel k záveru, že v danom prípade však nešlo o zločin vydierania, hoci by sa to na prvý pohľad mohlo javiť. O trestný čin lúpeže ide, ak páchatel' koná v úmysle sa zmocniť cudzej veci v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násilie alebo vyhrážku bezprostredného násillia. Ak by však páchatel' použil násilie alebo vyhrážku bezprostredného násillia s úmyslom prinútiť poškodeného, aby vec vydal v budúcnosti, ide o trestný čin vydierania. V prejednávacom prípade predovšetkým z výsluchu poškodených D. Q. Y. P. Q. vyplynulo, že obžalovaný použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia voči D.Á. Q. v úmysle zmocniť sa veci, ku ktorej nemal žiadne oprávnenie a požiadavky obžalovaného sú v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násilie. Preto nemohlo byť konanie obžalovaného posúdené ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Na základe vyššie uvedených dôkazov a úvah sa súd nestotožnil s názorom obhajoby, že v žalovanom prípade konanie obžalovaného po právnej stránke je len trestným činom výtržníctva.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestné činy spáchané úmyselne, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Spoločenská nebezpečnosť konania

obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaní porušili záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody a majetku a záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolužitia.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

V zmysle § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona, viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný a to odsudzujúcimi rozhodnutiami tunajšieho súdu 2T/20/2014, 2T/123/2014 a 2T/21/2014. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.05.2014, sp. zn. 2T/201/2014, právoplatný dňa 08.08.2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na podmienočný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Uvedený trest bol zrušený súhrnným trestom odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.08.201, sp. zn. 2T/123/2014, právoplatný dňa 28.08.2014, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a za čo mu bol uložený podmienočný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 4 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.10.201, sp. zn. 2T/21/2014, pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie 2T/123/2014 Okresného súdu Nové mesto nad Váhom.

Podľa registra priestupkov bol obžalovaný pred spáchaním skutku postihnutý celkovo 19 krát za priestupky proti majetku (2x), proti verejnému poriadku (1x) dopravné priestupky (14) a občianskemu spolunažívaniu (2x).

Pri výmere trestu súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. U obžalovaného súd neidentifikoval žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v ktorej obžalovaný priznal fyzické útoky na poškodených D. Q., P. Q. Y. U.E.X. Q., a súčasne sa im ospravedlnil, však nie je možné hodnotiť ako priznanie, nakoľko obžalovaný bol obžalovaný zo zločinu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 Trestného a obžalovaný sa priznal len k prečinu výtržníctva a zločin lúpeže poprel. Súd tak nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia tunajším súdom 2T/20/2014, 2T/123/2014 a 2T/21/2014 a záznamy o priestupkoch v registri priestupkov, nie sú splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 37 písm. j) Trestného zákona. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že žalovaný skutok obžalovaný spáchal len 6 dní po uložení podmienočného trestu odňatia slobody rozsudkom tunajšieho súdu 2T/123/2014 zo dňa 28.08.2013 pre závažnú drogovú trestnú činnosť. Ustanovenie § 49 ods.2 Trestného zákona obsahuje zákaz ukladania tzv. podmienky na podmienku pri úmyselných trestných činoch. Tým sa sprísňuje postih páchatela úmyselného trestného činu spáchaného v skúšobnej dobe podmienočného odsúdenia a preto súd na predchádzajúce odsúdenia neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd ukladal obžalovanému nepodmienočný trest odňatia slobody z dôvodu spáchania dvoch úmyselných trestných činov v skúšobnej dobe podmienočného odsúdenia a to len 6 dní po odsúdení za závažnú drogovú trestnú činnosť. Trest ukladal súd ako úhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, keďže spáchal v jednočinnom súbehu dva trestné činy, podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa trestných činov. Pri prevahe priťažujúcich okolností súd sa obžalovanému zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade bol obžalovaný v skúšobnej dobe pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol uznaný pre opätovný zločin, čím sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Trestného zákona o dve tretiny podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona z rozdielu medzi dolnou hranicou (3 roky) a hornou hranicou (8 rokov) trestu odňatia slobody podľa

§ 188 ods. 1 Trestného zákona. Zvýšená dolná hranica trestu odňatia slobody je v tomto prípade 76 mesiacov, čo súd považuje za neprimerane prísny trest aj vo svetle tej skutočnosti, že v prípade právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci, hrozí obžalovanému premena podmieneného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu 2T/123/2014 zo dňa 28.08.2014 vo výmere 3 roky. Vzhľadom na uvedené dva dôvody u obžalovaného dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 76 mesiacov je neprimerane prísny a pri aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona mu uložil trest odňatia slobody znížený na základnú dolnú hranicu trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, čo považuje súd za dostatočný trest pre nápravu obžalovaného. Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia, súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil, vzhľadom na okolnosti prípadu, na osobný prístup k dodržiavaniu právnych noriem a vzhľadom na nízku mieru sebareflexie vlastného konania k následkom za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

Nakoľko si v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania náhradu škody poškodení D. Q., P. Q. Y. U. Q. neuplatnili, súd o nej nerozhodoval

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomnom podanom odvolaní je treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.